

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci obžalovanej **D. R. a spol.**, pre trestný čin falšovania a pozmeňovania peňazí a cenných papierov podľa § 140 ods. 1, ods. 2, ods. 4 písm. b/ zákona č. 140/1961 Zb. v znení zmien a doplnkov (Tr. zák.) účinného do 31. decembra 2005 spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona a iné na neverejnom zasadnutí 10. januára 2008, o odvolaní krajského prokurátora proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 30. novembra 2006, sp. zn. 6 T 4/2005, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 258 ods. 1 písm. b/, písm. c/ zákona č. 141/1961 Zb. v znení zmien a doplnkov (Tr. por.) účinného do 31. decembra 2005 napadnutý rozsudok **s a z r u š u j e**.

Podľa § 260 citovaného zákona vec **s a v r a c i a** Krajskému prokurátorovi v Nitre na došetrenie.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 30. novembra 2007, sp. zn. 6 T 4/2005, bol obžalovaný N. C. podľa § 226 písm. c/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby krajského prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin falšovania a pozmeňovania peňazí a cenných papierov podľa § 140 ods. 1, ods. 2, ods. 4 písm. b/, pokus trestného činu podvodu podľa § 8 ods. 1 § 250 ods. 1, ods. 5 spáchané spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 zákona č. 140/1961 Zb. v znení zmien a doplnkov (Tr. zák.) účinného do 31. decembra 2005, (ďalej len Tr. zák.), ktoré mal spáchať na tom skutkovom základe, že

po tom, čo po predchádzajúcej vzájomnej dohode N. C. v presne nezistený čas v mesiacoch september až november 2002, zadovážil a prechovával falzifikát šeku vystaviteľa B., L., číslo šeku X. zo dňa 19. novembra 2002 na sumu 7 000 300 GBP, platiteľa J. M. M., pre príjemcu S. I. L., ktorý následne odovzdal D. R., obaja spoločne dňa 26. novembra 2002 v čase asi o 13.30 hod. sa dostavili osobne do S., a. s., pobočka v Z., kde D. R. predmetný šek predložila pracovníčke tejto pobočky na preplatenie v úmysle získať týmto pre oboch peňažné prostriedky veľkého rozsahu, pričom však po prijatí tohto šeku bol tento zaslaný na preverenie na Ústredie S., a. s., v B., kde previerkou bolo zistené, že šek je falošný a z tohto dôvodu následne nedošlo k jeho preplateniu obvineným a teda k ich neoprávnenému obohateniu a ku škode S., a. s., B., v prepočte podľa platného kurzu vo výške 460 640 740 Sk.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie krajský prokurátor. Odôvodnil ho tým, že krajský súd pri hodnotení vykonaných dôkazov nepostupoval dôsledne v súlade s ustanovením § 2 ods. 6 Tr. por., ktoré je pre hodnotenie dôkazov rozhodujúce, pretože neprihliadol na dôkazy, ktoré podľa jeho názoru obžalovaného zo spáchania žalovaných trestných činov usvedčujú. Poukázal na tieto dôkazy (výpovede spoluobžalovanej D. R., jej brata svedka J. J., A. D., svedkov – pracovníkov S., a. s., B., zadovážené listinné dôkazy) a vyslovil presvedčenie, že uvedené dôkazy vylučujú v posudzovanom prípade použitie zásady In dubio pro reo a oslobodzujúci výrok napadnutého rozsudku.

Z týchto dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 258 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ zákona č. 141/1961 Zb. v znení zmien a doplnkov (Tr. por.) účinného do 31. decembra 2007 (ďalej len Tr. por.) zrušil a podľa § 259 ods. 1 tohto zákona vec vrátil krajskému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Najvyšší súd na podklade odvolania krajského prokurátora preskúmal v rozsahu § 254 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov, proti ktorým môže odvolateľ podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci v súlade s ustanovením § 263 ods. 1 Tr. por. rozhodol na neverejnom zasadnutí, pretože v ňom uvedené zákonné podmienky boli splnené (najvyšší súd rozhodol vo veci podľa § 258 ods.1 Tr. por. a je zrejmé, že zistenú vadu nemožno odstrániť na verejnom zasadnutí).

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa je:

chybný, pre chyby rozsudku spočívajúce v tom, že sa súd nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (§ 258 ods. 1 písm. b/ Tr. por.).

Na objasnenie veci je potrebné vykonať ďalšie dôkazy a ich vykonanie pred odvolacím súdom by znamenalo nahrádzať činnosť súdu prvého stupňa (§ 258 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) a

pre náležité objasnenie veci je potrebné vec vrátiť na došetrenie prokurátorovi (§ 260 Tr. por.).

V posudzovanej veci orgány činné v restnom konaní nepostupovali v zmysle § 2 ods. 5 Tr. por., pretože pri jej objasňovaní nezistili skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. V rozpore s touto základnou zásadou Trestného konania a potrebe vykonania ďalšieho dokazovania krajský prokurátor podal vo veci obžalobu.

Z obsahu predloženého procesného spisu vyplýva, že vo veci proti sebe stoja dve skupiny dôkazov. Jednu skupinu tvoria výpovede spoluobžalovanej D. R. a jej brata, svedka J. J.. Títo vypovedali v neprospech obžalovaného s tým, že predmetný šek priniesol zo zahraničia práve obžalovaný a na preplatenie na území Slovenskej republiky ho odovzdal spoluobžalovanej s ubezpečením, že šek je v poriadku. Druhú skupinu dôkazov zas tvoria výpovede obžalovaného N. C., ktorý spáchanie skutku v celom rozsahu poprel a výpovede ostatných vo veci vypočutých svedkov, z ktorých ani jeden obžalovaného priamo, či nepriamo zo spáchania skutku neusvedčil. Niektorí z uvedených svedkov práve naopak, výpovede spoluobžalovanej vo vzťahu k obžalovanému v určitých smeroch vyvrátili alebo výpoveď obžalovaného potvrdili.

Z listinných dôkazov zadovážených v priebehu dokazovania v prípravnom konaní vyplýva, že vyšetrovateľ vykonal dokazovanie aj zadovážením správ Národnej ústredne Interpolu v B. Zo správy z 2. júla 2004 (č. I. 554), ktorá je prekladom správy Interpolu v B. okrem iného vyplýva, že pri domovej prehliadke vykonanej v byte č. 5, ul. P., X., u osoby menom R. G. bolo nájdených viacero fotokópií rôznych šekov, z ktorých jedna bola aj fotokópia predmetného šeku. V rámci trestného konania vedeného M.. L., vyšetrovacou sudkyňou v Ž., R. G. vysvetlil, že on navrhol osobe N. C. prijať šek prostredníctvom účtu jednej z jeho spoločností alebo S. I. L. Za týmto účelom C. odišiel do Čiech v spoločnosti jednej pani, jeho spoločníčky. Po lehote cca desiatich dní, boli peniaze úverované a C. prišiel do banky za účelom vyzdvihnutia kapitálu. Obžalovaný mal z výšky vybranej sumy obdržať 1%. Z tejto správy vyplýva aj skutočnosť, že tamojší Interpol sa informoval, či Slovenské orgány majú záujem o výsluch R. G..

Z oznámenia vyšetrovateľa Národnej ústredni Interpolu v B. z 27. októbra 2004 (č. I. 563) vyplýva, že od výsluchu R. G. bolo zatiaľ upustené a po dohode s dozorovým prokurátorom sa vykonávajú opatrenia týkajúce sa ponúknutia obvinených D. R. a N. C. na extradičné konanie.

Z pokynu prokurátora úradu špeciálnej prokuratúry zo 7. apríla 2005 (č. I. 631) okrem iného vyplýva, že bude potrebné dožiadanim o poskytnutie právnej pomoci adresovanej príslušnému kompetentnému úradu vo Švajčiarskej federácii požiadať o vyslúchnutie svedka R. G., nar. X., a zadováženie tam uvedených listinných dokladov a zápisníc o výsluchu obvineného R. G. v trestnom konaní vedenom vyšetrovacou sudkyňou v Ž. Zadováženie uvedených dôkazov môže podstatným spôsobom prispieť k objasneniu veci, predovšetkým z hľadiska posudzovania subjektívnej stránky trestného činu.

Z pokynu krajskej prokuratúry v Nitre z 23. mája 2005 (č. I. 635) ale vyplýva, že krajský prokurátor bez akéhokoľvek odôvodnenia od vykonania skôr uvedených dôkazov významných pre posúdenie veci upustil a vo veci napriek ich absencii podal obžalobu.

Je teda zrejmé, že k vykonaniu dôkazu významného pre posúdenie veci, ktorý bolo možné v prípravnom konaní bez problémov vykonať, nedošlo na výslovný pokyn

prokurátora a rovnako nedošlo ani k realizácii prokurátorom zamýšľanej extradícií obžalovaných do zahraničia.

Na podklade uvedeného možno preto konštatovať, že posudzovaná vec nie je náležite objasnená a na jej objasnenie je potrebné vykonať dokazovanie významné pre posúdenie veci.

Týmto významným dokazovaním je výsluch osoby menom R. G. Preto je nevyhnutné menovaného za dodržania všetkých zákonných ustanovení vypočuť v procesnom postavení svedka ku skutočnostiam kladeným obžalovaným za vinu. Takýto postup umožňuje Európsky dohovor o vzájomnej pomoci v trestných veciach publikovaný v Zbierke zákonov pod číslom 550/1992 Zb., ktorý za splnenia zákonných podmienok umožňuje aj prítomnosť orgánov Slovenskej republiky na tomto úkone.

Pretože je zrejmé, že nariadený úkon vykoná prokurátor rýchlejšie ako súd a dôvod zistených nedostatkov vychádzal už z prípravného konania (keď na správny rozsah a smer vykonania dokazovania vyšetrovateľ nereagoval a následne ho krajský prokurátor dokonca svojim pokynom zrušil), Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k názoru, že vec je potrebné vrátiť prokurátorovi na došetrenie.

Okrem nariadeného dokazovania bude úlohou krajského prokurátora vykonať aj ďalšie dôkazy ak potreba ich vykonania vyvstane v priebehu ďalšieho konania a budú potrebné na objasnenie veci.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 10. januára 2008

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Martin Piovartsy

Za správnosť vyhotovenia: